

TÜRKİYE’DE PSİKODRAMATİK SOSYOMETRİK GRUP PSİKOTERAPİSİ UYGULAMALARI VE ETİĞİ

Doç. Dr. İnci Doğaner

Bilindiği gibi, ülkemizde, yaygın ve sistemli bir şekilde eğitimi başlayan ilk psikoterapi yöntemi psikodramatik sosyometrik grup psikoterapisi (PSGP) olmuştur. Kendi eğitimini, 1972’de ilk kez karşılaştığı Dr. Grete Leutz’un yönetimindeki Überlingen Moreno Enstitüsü’nde tamamlayan Dr. Abdülkadir Özbek, 1982 yılından itibaren, Moreno Enstitüsü ile işbirliğini de sürdürerek, ülkemizin dört kentinde verdiği eğitimle, psikodrama terapötleri yetiştirmiştir (Bkz: Özbek ve Leutz, 1987).

PSGP, bir tedavi biçimi olarak, psikodrama terapötü ünvanını alan psikiyatrist ve klinik psikologlar tarafından uygulanabilir. Leutz’a (1985) göre, PSGT ruhsal bozukluk tanısı almayan kişilerin iyi gitmeyen ilişkisel ve etkileşimsel sorunlarını (aktüel çatışmalar) düzeltmek amacıyla kullanılabileceği gibi, nevrotik hastaların infantil çatışmalarını düzeltmek, psikotik hastaların somut eylem aracılığıyla gerçekle bağını arttırmak; narsisistik ve borderline kişilik organizasyonlarında ayrımlaşma bireyleşmeyi sağlamak, psikosomatik bozuklukları olan hastaları tedavi etmek için kullanılabilir. Kalp hastalığı gibi hastalığı olan hastalarda yoğun duygusallık ögesi nedeniyle görece bir kontrendikasyon oluşturabilir (Sacks, 1976). Ayrıca akut psikotik, akut manik, yoğun suicidal, paranoid, beyin hasarlı, antisosyal hastaların ayaktan gruplar için zayıf adaylar olduğu söylenebilir (Wolson, 1974).

PSGT, bireylerin ruhsal gelişimini sağlamak, yaratıcılık ve özgüvenlerini arttırmak amaçlarıyla ve koruyucu ruh sağlığı alanında da kullanılan bir yöntemdir.

Eğitim amaçlı gruplar, psikodrama yöneticisi ünvanını almış sertifikalı yöneticiler ve yönetici yardımcıları tarafından yapılabilir. Bu kişiler psikiyatrist, psikolog, sosyal hizmet uzmanları, yüksek hemşire, eğitimci olabilirler. Ülkemiz açısından önemli güncel bir konu, bu eğitimin standartlarının ve kalitesinin bozulmasını önleyecek ve eğitim ilkelerini sağlamlaştıracak bir organizasyon sürecini sağlamaktır. Bu eğitimin ve uygulamaların kalitesi, mesleki örgütlerimiz içinden geçen bir kredilendirme ile desteklenmelidir. Ayrıca, mesleki örgütler içinde oluşturulacak olan etik kurullar, tüm psikoterapilerin uygulama ve eğitim standartlarını sağlamak için geleceğe yönelik büyük bir önem taşımaktadır.

KAYNAKLAR

- Özbek A, Leutz GA: Psikodrama. Grup Psikoterapisinde Sahnesel Etkileşim. Grup Psikoterapileri Derneği Yayını, 1987, Ankara.
- Leutz GA: Psychodrama in Psychiatry: It’s Imaginary and Auxilary World. P. Pichot, P. Berner (Eds.) Psychiatry’de. Vol 4, New York: Plenum , 1985.
- Sacks J: The Psychodrama Group: Formation and Beginning. Group Process, 7: 59-78, 1976.
- Wolson P: Loss of Impulse Control in Psychodrama on Inpatient Services. A. Greenberg (Ed) Psychodrama: Theory and Therapy’ de. New York : Behavioral Publications, 1974.